

РЕШЕНИЕ

№ 7013

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7929** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава X., чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], подадена чрез адв.К. А. от САК, срещу Решение № 20124763 от 26.05.2021 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 9481/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № К-0052772/15.07.2019 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите, с което на касатора за нарушение по чл.30, ал.1 т.8 от Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (ЗТТСИ), е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл.46 ал.1 от същия закон. Решението на СРС е постановено, след като с Решение № 3982/17.07.2020г. по КНАХД № 2008/2020г. е отменено решение от 13.12.2019г. постановено по НАХД 14 178/2019г. на СРС и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че СРС е допуснал нарушение на материалния закон, тъй като не са били налице кумулативно изискуемите от закона предпоставки, а фактическите констатации не потвърждават вмененото му нарушение. Касаторът

твърди, че на предлаганите в търговския обект тютюневи изделия има обявени цени, което се установява и от приложения към жалбата пред въззивния съд снимков материал. Сочил, че не е възможно предлаганите в обекта цигари да са без обявени цени, тъй като се предлагат цигари от различни видове и марки и продавачите не е възможно да знаят цената на всяка от тях. С доводи за липса на описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението в АУАН и в НП, се моли за отмяна на решението на СРС. Алтернативно се поддържа искане за намаляване на размера на определената имуществена санкция.

В проведеното открито съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касация – КЗП - не се явява и представлява. Чрез пълномощник - адв.И. А. представя становище за неоснователност на касационната жалба, като са развити подробни съображения. В молба от втори пълномощник - адв. К., изразява становище по хода на делото, оспорва касационната жалба и развива доводи за нейната неоснователност. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение във вр. с осъществено процесуално представителство пред двете инстанции.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София град, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в рамките на преклузивния срок по чл.63 ЗАНН, от надлежно упълномощен процесуален представител и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Установено е по делото, че на 20.03.2019 г. служители на КЗП са извършили проверка в търговски обект, представляващ магазин за хранителни стоки „БМ М.“, намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката е установено, че търговецът предлага тютюневи изделия - цигари, без да обяви цените им на достъпно за клиентите място и по подходящ за възприемане начин. Установено е, от констатацията, отразена в Констативен протокол №К 2683845 от 20.03.2019г., че тя се отнася за около 50% от изложените цигари, а именно: К., LM, Heeds, M., C., Д., М. – 9 вида, М., W..

Въз основа на тези констатации е съставен АУАН срещу [фирма] за извършено нарушение по чл.30, ал.2 т.8 ЗТТСИ. Дружеството-жалбоподател е депозирило възражение вх.№ С-03-2415/17.04.2019 г., придружено със снимков материал, в което е изложило съображения, че не е нарушило разпоредбата на чл.30, ал.2, т.8 ЗТТСИ.

Въз основа на така съставения АУАН и при пълна идентичност на описанието на нарушението, срещу [фирма] е издадено атакуваното пред СРС наказателно постановление, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл.46, ал.1 ЗТТСИ.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел, че нарушението е безспорно доказано и административнонаказващия орган точно е приложил материалния закон. Обоснонал е, че нарушението е описано пълно и ясно, като липсата на обявени цени на предлаганите в обекта цигари, обявени на етикети, в ценоразпис или по друг подходящ начин обосновава съставомерност на нарушението по чл.30 ал.2 т.8 от ЗТТСИ.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Материалноправната норма на чл.30 ал.2 т.8 от ЗТТСИ въвежда забрана за предлагане и продажба на тютюневи и свързани с тях изделия без обявяване на цените им на достъпно за клиента място и по подходящ за възприемане начин. От събраните пред районния съд гласни доказателства и писмените такива, подробно обсъдени в мотивите на съдебния акт, се установява, че касатора е нарушил забраната, тъй като в търговския обект липсвало подобно обявяване за около 50% от изложените цигари, а именно: К., LM, Heeds, M., C., D., M. – 9 вида, M., W.. Независимо, че броя на тютюневите изделия, за които не е имало обявени цени, е посочен в проценти, съдът намира, че нарушението е осъществено от обективна страна, доколкото нормата не съдържа количествен критерий, за да се приеме, че при 50 % изделия без цени не е нарушена забраната.

Въззивният съд не е обсъдил изрично тезата на касатора, подкрепена със снимков материал, за наличие на етикети с цени на стоките, във вр. с което касационното инстанция отбелязва, че не е ясно кога е изготвен този снимков материал, респ.кога са били налични върху тютюневите изделия етикети с цените им и дали това е било по време на извършване на проверката на 20.03.2019г. От друга страна – съставения констативен протокол на 20.03.2019г. е подписан без възражения от представител на проверения търговец, а възражения за наличие на обявени цени на предлаганите тютюневи изделия са представена в срок, след съставяне на акта за установяване на административно нарушение.

Следва да бъдат споделени мотивите на СРС и за обективния и безвиновен характер на отговорността, носена от юридическите лица, поради което субективната страна на деянието не подлежи на изследване.

Санкционната норма на чл.46 ал.1 от ЗТТСИ предвижда за нарушение на чл.30 ал.2 т.8 от закона на юридическите лица и едноличните търговци да се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв. В случая е безспорно установено, че касационният жалбоподател не е обявил цените на описаните в НП стоки, следователно е реализирал състава на вмененото му нарушение. Имуществената санкция е наложена в минималния посочен в разпоредбата размер, поради което не са налице основания за намаляването ѝ.

Като е достигнал до идентични правни изводи и е потвърдил наказателното постановление, СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора ответникът по касация принципно има право на разноски. Същите обаче не следва да му бъдат присъдени, тъй като в касационното производство макар и да са представени становище и молба от двама пълномощници – адвокати, за същите не е представен договор за правна защита и съдействие, от който да е видно договорено възнаграждение, нито доказателства за заплащане на същото. Без тези доказателства съдът не може да се произнесе по основателността и доказаността на претенцията за разноски. Единствено по отношение на юрисконсултското възнаграждение размерът е нормативно определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ и съответната наредба на Министерския съвет, но в конкретния случай касатора не е ползвал като пълномощник юрисконсулт. Вярно е, че се претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение, но такова не е възможно да се заплати на пълномощник – адвокат. За заплащането на адвокатско възнаграждение, независимо, че не се претендира изрично адвокатско възнаграждение, следва да са налице доказателства за договаряне и заплащане на

същото, а в случая такива не са ангажирани.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20124763 от 26.05.2021 г., постановено по НАХД № 9481/2020 г. на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.